

Spannende sport

Dortmund-middenvelder Jude Bellingham wordt getroost door sportdirecteur Sebastian Kehl na het onwaarschijnlijke slot in de Bundesliga. © PHOTO NEWS

De aantrekkingskracht van sport als amusement is tweeledig. Voor de fans is dat in de eerste plaats de connectie met de sporter, of met het team. De fan is een supporter, hij/zij ondersteunt de sporter of het team in gedachten, gedragingen en gebeden. Het fandom – niet zelden met de nadruk op het tweede deel van die samenstelling – kent hoogtes en laagtes en die zijn onlosmakelijk verbonden met de prestaties.

Een fan wil niet liever dat zijn/haar held of verzameling helden de tegenstand verplettert, opeet, vernedert. Totale dominantie van de ander geeft de grootste voldoening. Ik was Merckxist, dus ervaringsdeskundige. Soms levert dat ook mooie sport op voor de neutrale toeschouwer, die daarbij begrijpelijk het grotere plaatje uit het oog verliest.

Wie naar de masterclass van Manchester City tegen Real Madrid zat te kijken met een wrange bijmaak dat deze club Europees al lang *kaltgestellt* had moeten zijn, boet in aan plezier. Dat gold ook lang voor de wielervan toen die naar absolute topsport keek maar niet zeker wist wie, wat, wanneer had gepakt. Cognitieve dissonantie is het lot van de sportzeloof.

De echte sportfan kikt dan weer op spanning, drama, omwentelingen. Op scenario's die niemand had kunnen voorzien. Neem nu de Giro. Geraint Thomas

leek toch redelijk stevig in het roze. En Primož Roglič in een klimtijdrit met een eerste deel vlak, dat deed denken aan diens afgang in een gelijkaardige wedstrijd op La Planche des Belles Filles in 2020. Toch?

Roglič keerde zaterdag de rollen om. Zoals Pogacar hem ooit opat op een steile helling, at hij nu Geraint Thomas op. Dat was mooie tv, met een mooie winnaar en even mooie verliezer, die ootmoedig toegaf dat Roglič hem naar huis had gereden en dus de te-rechte winnaar was.

Ook spannend was het in Dortmund en in Keulen, dus in de Bundesliga. Daar stonden de geel-zwarten met nog één speeldag te gaan op voordeel tegen de ploeg die de vorige tien jaar kampioen was geworden, Bayern, dat tegen Keulen moest. Gewoon doen wat ze al zo vaak hadden gedaan, voor die immense gele tribune, meer hoefde echt niet.

Meer dat deden ze niet, wel minder. Ze kwamen 0-2 achter, vochten zich naar 1-2, hadden kansen bij de vleet op 2-2, waren eerst hun titel kwijt toen

Bayern op voorsprong was gekomen, paktten die terug nadat Keulen had gelijk gemaakt, maar gingen finaal toch de boot in omdat Jamal Musiala er in minuut 89 in Keulen namens Bayern nog eentje bijprikte: 1-2, in minuut 89 nog wel.

Hoeveel pijn kan je als fan ervaren, hoe erg kan je lijden? Bayern werd kampioen op doelsaldo.

Eergisteren was het ook spannend in Antwerpen, op de Bosuil meer in het bijzonder. Met dank aan de thuisploeg. Een weeral eens cynisch en nu ook bang Antwerp vergat Union af te maken. Als je rechtstreekse tegenstander voor de titel 1-0 in het krijt staat, met tien valt, zodoende tussen de tien en vijftien procent van zijn loopvermogen verliest, nota bene een tegenstander is die het moet hebben van energie, dan hoor je voor de kill te gaan, dan speel je niet op safe.

Maar goed, dit was de voorlaatste speeldag en er komt nog een laatste. Van Bommel en co hebben het in eigen handen en moeten nu maar eens tonen dat ze ook een resultaat kunnen gaan halen. So wieso moet het geleden zijn van de titel van Anderlecht, ten onrechte behaald ten koste van Wavregem tien jaar geleden, dat pas op de laatste speeldag de kampioen bekend was.

Spanning is niet iets waar de competitiebazen van de klassieke Europese sporten wakker van liggen en al helemaal niet iets waar ze in hun reglementeringen aan tegemoetkomen. Dat ligt anders

in de VS waar pariteit, onzekerheid van het resultaat en dus spanning het hoogste goed is.

Momenteel zijn in de VS de play-offs van de NBA aan de gang. Meer in het bijzonder de Conference Finals. Die van het westen zijn al een tijdje beslecht. De Denver Nuggets haalden het daar in een *sweep* (dominantie wordt ook in de VS soms bejubeld) met 4-0 van de Los Angeles Lakers.

Helemaal anders gaat het eraan toe in het oosten. Daar waren de laatste twee ploegen in koers de Boston Celtics (verliezend finalist van vorig jaar) en de verrassende Miami Heat, met zeven spelers die nooit werden gedraft. De Heat waren op 3-0 gekomen in een best of seven. Nog nooit was een team erin geslaagd om een 3-0 uit te wissen, maar de Celtics leken op weg naar het onmogelijke, nadat ze zaterdag de stand op 3-3 hadden gebracht. Afgelopen nacht werd Game 7 gespeeld. Wakker blijven is er niet meer bij, maar bij een vroegochtendlijke plaspauze zal de iPhone naar NBA.com surfen.

De Bundesliga, de Giro, de Jupiler Pro League of de NBA: de echte sportfan kikt op spanning, drama, omwentelingen